

STORTINGET

Innst. 363 S

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra justiskomiteen

Dokument 8:130 S (2024–2025)

Innstilling fra justiskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mari Holm Lønseth, Ingunn Foss og Sandra Bruflot om å styrke ofrenes stilling og øke bruken av omvendt voldsalarm

Komiteens behandling

Justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen har uttalt seg om forslaget i brev av 28. mars 2025. Brevet følger som vedlegg til innstillingen.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket knyttet til bruk av omvendt voldsalarm, med sikte på at omvendt voldsalarm skal være hovedregelen.
2. Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket for å senke terskelen for å ta i bruk evigvarende kontaktforbud, herunder vurdere om det som hovedregel skal ilegges evigvarende kontaktforbud der personer er dømt for mishandling i nære relasjoner.
3. Stortinget ber regjeringen så snart som mulig og senest innen 1. oktober 2025 komme tilbake til Stortinget med et lovforslag som sikrer plikt til å varsle etterlatte og ofre ved løslatelse og permisjoner av domfelte.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Ragnhild Male Hartviksen, Odd Harald Hovland og Marte Eide Klovning, fra Høyre, Ingunn Foss og Guro Angell Gimse, fra Senterpartiet, Sandra Borch og Else Marie Rødby, fra Fremskrittspartiet, Tor André Johnsen og lederen Helge André Njåstad, fra Sosialistisk Venstreparti, Torgeir Knag Fylkesnes, og fra Venstre, Ingvild Wetrhus Thorsvik, vil understreke at en av statens viktigste oppgaver er å beskytte sine innbyggere, herunder sikre at rettssystemet ivaretar hensynet til ofre for voldskriminalitet i nære relasjoner. Volden skaper utrygghet, kan gi helseutfordringer og tap av velferd, og begrenser den enkeltes livsutfoldelse og mulighet for en aktiv samfunnsdeltakelse. Dessverre er det mange tilfeller der volden i ytterste konsekvens fører til tap av liv.

Komiteen mener det derfor er bekymringsfullt at antallet anmeldelser om vold i nære relasjoner i fjor økte med rundt 13 pst. sammenlignet med året før – til tross for at politiet de senere årene har iverksatt flere tiltak. Dessverre har oppklaringsprosenten av slike saker sunket.

Komiteen viser til at Norge er forpliktet gjennom internasjonale menneskerettighetskonvensjoner til å forebygge og bekjempe slik kriminalitet. Vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner er i tillegg et stort samfunns- og folkehelseproblem som vi som fellesskap har et ansvar for, og som krever økt oppmerksomhet og et tverretattlig samarbeid.

Komiteen viser til at regjeringen i desember 2023 fremmet en egen proposisjon for Stortinget med en opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner (Prop. 36 S (2023–2024)) og Stortingets behandling av denne i Innst. 259 S (2023–2024). Opptrappingsplanen skal legge til rette for å forebygge vold og overgrep, beskytte og hjelpe voldsutsatte, ansvarliggjøre, straffefølge og tilby behandling til voldsutøvere.

Komiteen viser til representantforslaget, der forslagsstillerne tar til orde for en gjennomgang av regelverket knyttet til bruk av omvendt voldsalarm, innføring av evigvarende kontaktforbud, samt et initiativ om innføring av plikt til å varsle etterlatte og ofre ved løslatelse og permisjoner av domfelte.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Venstre, viser til at det er nedsatt en tverrdepartemental arbeidsgruppe med mandat om å utrede en lovfesting av kommunale handlingsplaner mot vold i nære relasjoner. Arbeidet skal ferdigstilles våren 2025.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til brev fra Justis- og beredskapsdepartementet datert 28. mars 2025, hvor det bekreftes at arbeidet med å sikre ofre for vold i nære relasjoner og en effektiv strafforfølgelse av slike saker er høyt prioritert, både av regjeringen og tilhørende etater.

Disse medlemmer viser til at Arbeiderpartiet og Senterpartiet i regjering har lagt fram en opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner (Prop. 36 S (2023–2024)). Planen inneholder over 120 tiltak for å forebygge og avdekke vold og overgrep i større grad, gi bedre oppfølging til voldsutsatte, øke kompetansen, styrke samarbeidet mellom tjenester og sektorer, samt legge til rette for at saker om vold og overgrep prioriteres høyere i hele straffesakskjeden.

Disse medlemmer peker på at regjeringen arbeider med å implementere RISK-modellen i alle politidistrikt, samt utvikle nasjonale kvalitetskriterier for modellen. En avgjørende suksessfaktor er at politiet har god tilgang på personell med helse- og sosialfaglig kompetanse. Disse medlemmer viser til at Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti gjennom statsbudsjettene for 2024 og 2025 har bidratt til en betydelig satsing på styrket fagledelse i den høyere påtalemyndighet, økt etterforskningskapasitet og kompetanse i politiet.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet deler problembeskrivelsen i representantforslaget og forslagsstillerne intensjon om at ofrenes stilling bør styrkes og at ansvaret bør plasseres hos voldsutøver. Disse medlemmer vil vise til at dette er en problematikk Fremskrittspartiet har satt fokus på over lengre tid, og fremmet flere forslag om å gjøre noe med. Senest ved representantforslag om å bedre ofrenes rettigheter ved vold i nære relasjoner og innføre permanent besøksforbud av 19. februar 2025, jf. Dokument 8:97 S (2024–2025) jf. Innst. 269 S (2024–2025). Dette forslaget ble debattert i Stortinget den 13. mai 2025.

Disse medlemmer vil på denne bakgrunn støtte samtlige av representantforslagets tre forslagspunkter.

Omvendt voldsalarm

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Venstre utelukker ikke at det på sikt kan være aktuelt å vurdere ytterligere justeringer av reglene om elektronisk kontroll, men at når nytt regelverk for bruk trådte i kraft for under et år siden og innføringen av bestemmelsen i straffeprosessloven § 222 g innebar en betydelig utvidelse i adgangen til å bruke elektronisk kontroll, er det naturlig å la den nye ordningen virke en tid før man vurderer behovet for endringer.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet vil understreke at vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner er alvorlig kriminalitet som rammes av flere ulike bestemmelser i straffeloven, og er blant lovbruddene som skal gis prioritet i straffesaksbehandlingen.

Disse medlemmer er enig med forslagsstillerne i at elektronisk kontroll av kontakts- og besøksforbud er effektive kontrolltiltak som legger byrden over fra voldsofferet til voldsutøveren. Disse medlemmer viser til at Arbeiderpartiet og Senterpartiet i regjering foreslo endring i straffeprosessloven, § 222 g, som deretter ble vedtatt gjennom Stortingets lovvedtak i desember 2023. Lovendringen innebærer en betydelig utvidelse i adgangen til å ilegge elektronisk kontroll. Etter disse medlemmers vurdering legger derfor lovverket, og de føringene som er gitt av Riksadvokaten for påtalemakts praktisering, allerede til rette for at elektronisk kontroll av besøksforbud og kontaktforbud kan benyttes i tråd med intensjonen i representantforslaget.

Evigvarende besøksforbud

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Venstre understreker at kontaktforbud etter straffeloven § 58 som hovedregel ilegges for en bestemt tid, inntil fem år. Kontaktforbud kan likevel ilegges på ubestemt tid når «særlige grunner tilsier det».

Disse medlemmer viser til at kontaktforbud griper inn i bevegelsesfriheten, som er vernet av Grunnloven § 106 og EMKs tilleggsprotokoll 4 artikkel 2 nr. 3. Slike inngrep må være nødvendige og forholdsmessige ut fra omstendighetene i den enkelte sak. Dette tilsier at kontaktforbud på ubestemt tid bør forbeholdes tilfeller hvor det foreligger et konkret og dokumentert behov, og at vilkåret om «særlige grunner» er godt egnet til å ivareta dette.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet vil påpeke at selv om kontaktforbud som hovedregel skal ilegges for en bestemt tid inntil fem år, kan det likevel ilegges på ubestemt tid når «særlige grunner tilsier det». Gjeldende bestemmelse gir dermed domstolene adgang til å foreta en skjønnsmessig vurdering i hver enkelt sak, der hensynet til fornærmede og behovet for beskyttelse vil stå sentralt. Disse medlemmer avviser ikke at det kan være aktuelt å styrke hensynet til ofre og pårørende sterkere enn i dagens lovverk, blant annet for å redusere belastninger som følge av gjeldende tidsbegrensning for besøksforbud. Behovet for eventuelle endringer i vilkårene og varigheten av besøksforbud bør imidlertid vurderes nærmere i den videre oppfølgingen av opptrappingsplanen mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner.

Varsling av ofre og pårørende

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at Arbeiderpartiet og Senterpartiet i regjering sendte på høring et forslag om varsling av ofre og pårørende, i desember 2024. Høringsforslaget innebærer en innstramming i varslingsplikten for kriminalomsorgen uten dagens skjønnsmessige vurdering, ved permisjoner og løslatelse. Høringsfristen gikk ut 1. april 2025 og følges nå opp i departementet.

Disse medlemmer mener derfor at intensjonen i representantforslaget allerede er ivaretatt gjennom lovvedtak eller pågående lovarbeid, og viser for øvrig til statsrådets redegjørelse i svarbrevet til komiteen.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket knyttet til bruk av omvendt voldsalarm, med sikte på at omvendt voldsalarm skal være hovedregelen.»

«Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket for å senke terskelen for å ta i bruk evigvarende kontaktforbud, herunder vurdere om det som hovedregel skal ilegges evigvarende kontaktforbud der personer er dømt for mishandling i nære relasjoner.»

«Stortinget ber regjeringen så snart som mulig og senest innen 1. oktober 2025 komme tilbake til Stortinget med et lovforslag som sikrer plikt til å varsle etterlatte og ofre ved løslatelse og permisjoner av domfelte i saker om voldskriminalitet i nære relasjoner.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket knyttet til bruk av omvendt voldsalarm, med sikte på at omvendt voldsalarm skal være hovedregelen.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket for å senke terskelen for å ta i bruk evigvarende kontaktforbud, herunder vurdere om det som hovedregel skal ilegges evigvarende kontaktforbud der personer er dømt for mishandling i nære relasjoner.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen så snart som mulig og senest innen 1. oktober 2025 komme tilbake til Stortinget med et lovforslag som sikrer plikt til å varsle etterlatte og ofre ved løslatelse og permisjoner av domfelte i saker om voldskriminalitet i nære relasjoner.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rå Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:130 S (2024–2025) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mari Holm Lønseth, Ingunn Foss og Sandra Bruflot om å styrke ofrenes stilling og øke bruken av omvendt voldsalarm – vedtas ikke.

Oslo, i justiskomiteen, den 20. mai 2025

Helge André Njåstad

leder

Else Marie Rødby

ordfører

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Justiskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
25/2097 - BST

Dato
28.03.2025

Dokument 8:130 S (2024-2025) - Representantforslag om å styrke ofrenes stilling og bruken av omvendt voldsalarm - Uttalelse

Jeg viser til oversendelse 20. mars 2025 av et representantforslag fra Mari Holm Lønseth, Ingunn Foss og Sandra Bruflot om å styrke ofrenes stilling og øke bruken av omvendt voldsalarm (Dokument 8:130 S (2024–2025)).

Regjeringen prioriterer arbeidet for å sikre at ofre for vold i nære relasjoner ivaretas på en god måte. Som jeg påpekte i brev 6. mars 2025 til justiskomiteen, der jeg kommenterte et representantforslag fra Helge André Njåstad, Johan Aas, Silje Hjemdal og Terje Halleland om å bedre ofres rettigheter ved vold i nære relasjoner og innføre permanent besøksforbud (Dokument 8:97 S (2024–2025)), fremmet Justis- og beredskapsdepartement i desember 2023 en proposisjon for Stortinget med en opptrappingsplan mot vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner (Prop. 36 S (2023–2024)). Planen inneholder over 120 tiltak for å forebygge og avdekke vold og overgrep i større grad, gi bedre oppfølging til voldsutsatte, øke kompetansen, styrke samarbeidet mellom tjenester og sektorer samt legge til rette for at vold og overgrep prioriteres høyere i hele straffesakskjeden.

Politiets arbeid står sentralt i opptrappingsplanen. Blant annet er regjeringen i gang med å spre RISK-modellen til alle politidistrikt. I løpet av 2025 vil Sør-Øst, Sør-Vest og Nordland politidistrikter ha tilgang til et slikt tilbud, i tillegg til Oslo. Vi er også i gang med å utvikle nasjonale kvalitetskriterier for RISK.

Det er bekymringsfullt at antallet anmeldelser om vold i nære relasjoner øker, samtidig som at oppklaringsprosenten synker. En effektiv strafforfølgelse av vold i nære relasjoner er høyt prioritert, både av regjeringen og etatene. Derfor har Regjeringen

iverksatt et etterforsklingsløft og styrket påtalemyndigheten. I budsjettene for 2024 og 2025 er det en betydelig satsing på styrket fagledelse i Den høyere påtalemyndighet og økt etterforsklingskapasitet og kompetanse i politiet. Dette skal blant annet bidra til en forbedring av arbeidet mot vold og overgrep.

Kommunene har ansvaret for mange av de tjenestene som er sentrale i forebyggingen og bekjempelsen av vold og overgrep. I forbindelse med behandlingen av opptrappingsplanen i Prop. 36 S (2023-2024) traff Stortinget flere anmodningsvedtak. I vedtak nr. 613 ber Stortinget regjeringen «utrede forslag til lovfesting av kommunale handlingsplaner mot vold i nære relasjoner og sende et lovforslag på høring innen våren 2025», jf. også , Innst. 259 S (2023-2024)) side 8. For å følge opp dette vedtaket er det nedsatt en tverrdepartemental arbeidsgruppe med oppdrag å utrede lovfesting av kommunale handlingsplaner mot vold i nære relasjoner. I tillegg til å utrede mulighetene for lovfesting av kommunale handlingsplaner, skal arbeidsgruppen også vurdere andre tiltak som kan bidra til at kommunene utvikler slike planer. Den tverrdepartementale arbeidsgruppen skal etter planen ferdigstille sin rapport med anbefalinger i løpet av våren 2025. Deretter vil regjeringen ta stilling til hvordan arbeidet skal tas videre.

Jeg har følgende kommentarer til de konkrete forslagene fra representantene Lønseth, Foss og Bruflot:

Forslag 1: Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket knyttet til bruk av omvendt voldsalarm, med sikte på at omvendt voldsalarm skal være hovedregelen.

Såkalt omvendt voldsalarm – i lovverket omtalt som elektronisk kontroll – er et virkemiddel for å sikre overholdelse og håndhevelse av visse beskyttelsestiltak. Lovverket inneholder flere hjemler for å pålegge slik elektronisk kontroll.

Etter straffeloven § 57 femte ledd kan retten beslutte elektronisk kontroll dersom det er nødvendig for å sikre at et idømt kontaktforbud skal bli overholdt. I forarbeidene til loven er det forutsatt at det normalt *skal* ilegges elektronisk kontroll dersom domfelte tidligere har brutt et besøks- eller kontaktforbud, se Ot.prp. nr. 25 (2008-2009) punkt 3.7.1.3. For øvrig er det forutsatt at domstolene skal ha stor frihet ved vurderingen av om elektronisk kontroll bør ilegges. Høyesterett har lagt til grunn at nødvendighetsvilkåret ikke skal tolkes spesielt strengt, se HR-2017-1840-A avsnitt 35.

Straffeprosessloven § 222 g gir påtalemyndigheten adgang til å ilegge elektronisk kontroll av enten besøksforbud eller kontaktforbud. Grunnvilkåret er at den besøks- eller kontaktforbudet retter seg mot, med skjellig grunn mistenkes for brudd på forbudet, og elektronisk kontroll anses nødvendig for at forbudet skal bli overholdt, jf. § 222 g første ledd første punktum. Beslutningen skal bringes inn for retten med mindre den som blir ilagt elektronisk kontroll gir avkall på retten til rettslig prøving. På samme måte som etter straffeloven § 57 femte ledd er påtalemyndigheten og domstolen gitt stor frihet i vurderingen av hva som er nødvendig, og vilkåret er ikke ment å skulle praktiseres spesielt strengt, se Prop. 128 L (2022-2023) punkt 5.4.4.

I særlige tilfeller kan elektronisk kontroll av besøksforbud også ilegges når det antas påkrevd for å hindre at noen begår en straffbar handling mot en annen person, selv om det ikke er skjellig grunn til mistanke om brudd på forbudet, jf. § 222 g første ledd tredje punktum. Elektronisk kontroll etter § 222 g må i alle tilfeller være nødvendig og forholdsmessig, jf. straffeprosessloven § 170 a.

Bestemmelsen i straffeprosessloven § 222 g ble innført ved endringslov 20. desember 2023 nr. 111 etter forslag fra regjeringen i Prop. 128 L (2022–2023). Den trådte i kraft 8. april 2024.

Jeg er enig med forslagsstillerne i at elektronisk kontroll av besøks- og kontaktforbud er et effektivt tiltak som bidrar til at belastningen flyttes fra offeret til voldsutøveren. I forarbeidene til endringsloven fra 2023 ble det uttrykt en klar forventning om økt bruk av elektronisk kontroll som beskyttelsestiltak, se Prop. 128 L (2022–2023) punkt 1. Riksadvokaten har også gitt nærmere retningslinjer for påtalemyndighetens praktisering av de nye bestemmelsene, og forutsetter her at påtalemyndigheten tar i bruk kompetansen til å ilegge elektronisk kontroll etter straffeprosessloven § 222 g i aktuelle saker. Etter min vurdering legger lovverket og de føringene som er gitt, til rette for at elektronisk kontroll av besøksforbud og kontaktforbud brukes i tilfeller hvor det er hensiktsmessig og forholdsmessig.

Tall fra Politidirektoratet og Riksadvokaten viser at det samlet sett var besluttet bruk av elektronisk kontroll i 194 tilfeller i 2024. I 23 av tilfellene var elektronisk kontroll rettskraftig avgjort i dom med hjemmel i straffeloven § 57. I de øvrige 171 tilfellene var elektronisk kontroll besluttet av påtalemyndigheten som følge av lovendringen i 2023. I 2023 ble bruk av elektronisk kontroll brukt i 20 tilfeller.

Elektronisk kontroll er et tiltak som griper inn i grunnlovs- og konvensjonsfestede rettigheter, herunder bevegelsesfriheten, jf. Grunnloven § 106 og EMK tilleggsprotokoll 4 artikkel 2. Inngrep i disse rettighetene må være nødvendig og forholdsmessig ut fra omstendighetene i den enkelte sak. Etter mitt syn må derfor bruken av elektronisk kontroll baseres på en konkret vurdering, slik at det brukes i saker der det er et egnet tiltak. Dagens lovgivning legger ikke opp til at terskelen skal være spesielt høy, noe jeg mener er viktig.

Jeg peker også på at bestemmelsen i straffeprosessloven § 222 g innebar en betydelig utvidelse i adgangen til å bruke elektronisk kontroll. Jeg utelukker ikke at det på sikt kan være aktuelt å vurdere ytterligere justeringer av reglene om elektronisk kontroll, men de siste endringene trådte i kraft for under et år siden. Etter min oppfatning er det naturlig å la den nye ordningen virke en tid før man vurderer behovet for endringer.

Forslag 2: Stortinget ber regjeringen gjennomgå regelverket for å senke terskelen for å ta i bruk evigvarende kontaktforbud, herunder vurdere om det som hovedregel skal ilegges evigvarende kontaktforbud der personer er dømt for mishandling i nære relasjoner

Kontaktforbud er et viktig virkemiddel for å beskytte fornærmede i saker der tiltalte er dømt for mishandling i nære relasjoner. For å sikre at kontaktforbud blir vurdert, ga

riksadvokaten i rundskriv nr. 3/2008 uttrykk for aktor i «familievoldsaker» må vurdere om fornærmede har et slikt behov for beskyttelse at det bør legges ned påstand om kontaktforbud. I rundskriv nr. 2/2019 ga riksadvokaten uttrykk for at kontaktforbud med elektronisk kontroll skal vurderes i saker om mishandling i nære relasjoner.

Når det gjelder spørsmålet om terskelen for å ta i bruk «evigvarende kontaktforbud» bør senkes, viser jeg til mine vurderinger i brev 6. mars 2025 til justiskomiteen. Som jeg påpekte der, skal kontaktforbud etter straffeloven § 58 som hovedregel ilegges for en bestemt tid inntil fem år. Kontaktforbudet kan likevel ilegges på ubestemt tid når «særlige grunner tilsier det». Ordlyden oppstiller ingen begrensninger for hvilke forhold som kan begrunne et slikt tidsubestemt kontaktforbud. Bestemmelsen gir dermed domstolene adgang til å foreta en skjønnsmessig vurdering i hver enkelt sak, hvor blant annet hensynet til fornærmede og behovet for beskyttelse vil stå sentralt.

Kontaktforbud griper inn i bevegelsesfriheten som er vernet av Grunnloven § 106 og EMK tilleggsprotokoll 4 artikkel 2 nr. 3. Som påpekt under forslag nr. 1 må inngrep i være nødvendige og forholdsmessige ut fra omstendighetene i den enkelte sak. Dette tilsier at kontaktforbud på ubestemt tid bør forbeholdes tilfeller hvor det er behov for det etter en konkret vurdering. Som jeg også ga uttrykk for i ovennevnte brev, er vilkåret om «særlige grunner» etter mitt syn godt egnet til å ivareta dette, samtidig som det gir domstolene fleksibilitet til å bruke virkemiddelet når saken tilsier det.

Forslag 3: Stortinget ber regjeringen så snart som mulig og senest innen 1. oktober 2025 komme tilbake til Stortinget med et lovforslag som sikrer plikt til å varsle etterlatte og ofre ved løslatelse og permisjoner av domfelte.

Regjeringen sendte i desember 2024 på høring et forslag om varslingsplikt for kriminalomsorgen om domfeltes straffegjennomføring. Formålet er å styrke fornærmede og etterlattes stilling.

En av statens viktigste oppgaver er å beskytte sine innbyggere. Det er derfor viktig for regjeringen at rettssystemet ivaretar hensynet til ofre for kriminalitet, slik at deres videre liv kan bli så godt som mulig.

I forslaget som er sendt på høring foreslås det å innføre en varslingsplikt for kriminalomsorgen, uten dagens skjønnsmessige vurdering, ved alvorlige lovbrudd mot den personlige frihet og fred, voldslovbrudd og seksuallovbrudd. Dette vil gi fornærmede og etterlatte forutsigbarhet om at de vil motta varsel om forhold under domfeltes straffegjennomføring, blant annet ved permisjoner og løslatelse. Dette kan ha stor betydning for tilværelsen til de som er rammet av lovbrudd. Det foreslås også at området for varslings utvides til å omfatte flere situasjoner under straffegjennomføring enn det som ligger i dagens regler. Dette gjelder tidspunktene for domfeltes innsettelse i fengsel, soningsutsettelse og gjeninnsettelse i fengsel, området hvor straffegjennomføringen finner sted, enkelte framstillinger, soningsoverføring, benådning, dødsfall og mediedeltakelse.

Høringsfristen går ut 1. april 2025. Innspillene i høringsrunden vil deretter bli behandlet på vanlig måte i Justis- og beredskapsdepartementet, for å sikre en god og grundig vurdering av disse, før regjeringsbehandling og framleggelse for Stortinget.

Med hilsen

Astri Aas-Hansen

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur